

[Dohrmann]

gå med hele vores indenrigsflyvning, hvis vi ikke havde den store offentlige sektor, hvor man hver eneste dag ser offentligt ansatte komme slæbende med deres mapper på vej til møder i København. Vedtog man SFs forslag, blev antallet af passagerer nok fordoblet, men det hele ville ende i bureaukrati. Man starter om morgenen med at holde møder og drøfter til middag, hvad man egentlig skal foretage sig den dag, og hvem der skal gøre det.

Dette lovforslag synes jeg er et af de bedste beviser, vi har fået for, at SF er et bureaukratisk parti, som overhovedet ikke tænker på, hvor midlerne skal komme fra. Fulgte man disse tanker her, ville det hele ende i mødevirksomhed, hvor ingen havde et ansvar, og hvor man blot sad og diskuterede de forskellige ting. Lovforslaget er fuldstændig ubrugeligt, og det er da glædeligt, at det ikke kan finde et flertal her i folketinget.

#### Ole Henriksen (SF):

Man kan vel konstatere, at man til begge sider på de politiske fløje er modstandere af dette lovforslag, og det giver en vis tryghed at vide, at man har placeret sig inden for et område, hvor der egentlig er ret mange opgaver at tage fat på.

Der har været diskuteret ØD og VD og mange andre ting igennem lange tider både i organisationerne og også her i folketinget, og vi er fra SFs side enige i, at der skal gøres noget her, men hver gang er det jo strandet på, at det er den private sektor, vi primært har talt om. Det er strandet på, at der er noget, det hedder ejendomsret, det vil sige, at det handler om penge først og fremmest. Hvordan kan man få nogle aktier i inderlommen, siger nogle, og andre snakker om centrale fonde osv., men kigger man så på den offentlige sektor, er vi jo ude over problemstillingen vedrørende ejendomsretsbegrebet. Jeg forstår, at vi alle sammen er enige om, at vi ejer vores offentlige virksomheder i fællesskab, så hvorfor kunne man ikke inden for netop det område sikre, at det demokrati, som man jo også gerne vil have rundt omkring i alle andre virksomheder, blev indført på dette område, hvor det kan lade sig gøre uden at begynde at kigge på den økonomiske problemstilling? Det er jo sådan set det, der ligger til grund.

Vi mener, det er udmærket, at det er inden for statens virksomheder, man begynder. Sagen er jo, at vi i hvert fald har den ene arbejdsparter til stede her, nemlig arbejdsgiveren for området, og der er da al mulighed for at diskutere den slags ting her.

Jeg har ikke noget imod, at man under udvalgsarbejdet og på anden vis søger kontakt med organisationerne, men jeg har været i kontakt med adskillige organisationer om dette lovforslag, og der har været meget stor sympati for, at man måske lavede en forsøgsordning eller noget lignende inden for statens virksomheder, hvor man netop gav de ansatte større indflydelse. Der er jo ikke tale om, at det skal være nogen bureaukratisering, som hr. Dohrmann nævnte. Der er tale om, at den ledelsesret, som man i dag tillægger direktørerne eller den af ministeren udnævnte direktør, skal forvaltes i samarbejde med de ansatte. Jeg synes ikke, der er noget særlig odiøst i, at man går ind i sådan en udvikling. Der er heller ikke tvivl om, at de ansatte, med den viden de har på deres arbejdspladser, netop også vil være i stand til at deltage i hele ledelsesfunktionen, og det anser SF i hvert fald for at være afgørende, ikke blot når vi snakker om de offentlige virksomheder, men også når vi snakker om de private virksomheder.

Ministeren mente, at det var tvivlsomt, om man kunne afgive kompetence til de ansatte. Det er måske et juridisk problem, der kan undersøges nærmere, men i dag sker der jo allerede en ansvarsfordeling. En generaldirektør for post- og telegrafvæsenet må nødvendigvis have en række embedsmænd under sig, som han delegerer ansvar ud til, og disse kan igen delegerer ansvar ud til andre personer, og det er hele tiden under den samme ansvarlighedsproblemstilling, at dette ansvar deles ud.

Vi er lige så sikre på, at lønmodtagerne med lige så god ret og med lige så store kvalifikationer kunne udøve denne ledelsesret igennem et samarbejde på virksomheden. Jeg synes, vi kan prøve at undersøge i udvalget, om der her juridisk skulle være nogle hindringer.

Jeg tror snarere, hindringerne ligger på det politiske område. Som det er blevet nævnt fra en række ordføreres side, er vi fundamentalt uenige om, hvad vi mener med at indføre demokrati på arbejdspladsen, og vi